

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 513/2500

พนักงานอัยการกรมอัยการโจทก์ นายสำเริง พงษ์ไพฑูรย์จำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 70, ม. 256 (8)

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2477 มาตรา 13, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2477 มาตรา 29, พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2481 มาตรา 4, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2494 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท บาดเจ็บถึงสาหัส จำเลยขับรถรางโดยประมาทชนนางสาวอัมพร บาดเจ็บสาหัสเป็นการกระทำโดยกรรมเดียว ผิดกฎหมายหลายบท ผิด กฎหมายอาญา มาตรา 259 และพระราชบัญญัติจราจรฯ ลงโทษตามกฎหมายอาญา มาตรา 259 ซึ่งเป็นบทหนัก ศีรษะของผู้บาดเจ็บกระแทกเข้ากับฐานซีเมนต์อย่างแรงจนกระเทือนถึงสมองทำให้เรียนหนังสือไม่ได้ อ่านหนังสือไม่ได้ตลอดเวลา 21 วันและตลอดเวลา 2 เดือน เศษแล้วก็ยังเรียนหนังสือไม่ได้ ตามปกติโดยจะดูหนังสือเกินชั่วโมงก็ปวดศีรษะ ถือว่าถึงความทุกข์พลภาพมีอาการประกอบด้วย ทุกขเวทนาเกินกว่า 20 วัน เป็นบาดเจ็บถึงสาหัสตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 256(8)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยขับรถรางโดยประมาทและฝ่าฝืนกฎหมายโดยซ้ำเร็วเกินสมควรในสถานที่ ที่นักเรียนเดินเข้าโรงเรียนพลุกพล่านหน้าโรงเรียนมิได้ให้สัญญาณพอที่จะได้ยินทั่วถึงกันและมีได้ ระวังดูแลนักเรียนที่เดินอยู่ริมทางรถราง เป็นเหตุให้ชนนางสาวอัมพร ชำนาญกิจล้มลง บาดเจ็บสาหัสถึงความทุกข์พลภาพมีอาการประกอบด้วยทุกขเวทนาเกินกว่า 20 วัน ขอให้ลงโทษ จำเลยต่อสู้ว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นความผิดของผู้บาดเจ็บที่เข้ามาในแนวทางรถรางอย่างกระชั้นหัน ศาลแขวงพระนครเหนือพิจารณาแล้วฟังคดีสมโจทก์ พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามกฎหมาย ลักษณะอาญา มาตรา 259 จำคุก 3 เดือนและผิด พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. 2477 มาตรา 13, 29(4), 32, 66 พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2481 มาตรา 4 ปรับอีก 100 บาทจำเลย อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์เห็นว่าจำเลยขับรถรางโดยประมาทเป็นเหตุให้ชนนางสาวอัมพรบาดเจ็บจริง แต่เห็นว่าบาดเจ็บของนางสาวอัมพรไม่ถึงสาหัสและความผิดของจำเลยเป็นการกระทำ ละเมิดกฎหมายหลายบทไม่ใช่กระทำผิดหลายกระทงพิพากษาแก้ว่าจำเลยผิดตามกฎหมาย ลักษณะอาญา มาตรา 338(2) และ พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2477 มาตรา 13, 29(4), 32, 66 พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2481 มาตรา 4 จำคุก 10 วัน ปรับ 50 บาท โทษจำคุกให้รอไว้ 2 ปี ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 41 และ พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2494 มาตรา 3 โจทก์ฎีกาศาลฎีกาเห็นว่า ปัญหาที่ว่าจำเลยขับรถโดยประมาท หรือไม่นั้นแม้จำเลยจะมีได้ฎีกาคัดค้านขึ้นมา ศาลฎีกาก็ต้องพิจารณาด้วยในข้อนี้ศาลฎีกาเห็นพ้อง กับศาลทั้งสองว่า จำเลยได้ขับรถรางโดยประมาทเป็นเหตุให้ชนนางสาวอัมพรจริงปัญหาที่บาดเจ็บ ของนางสาวอัมพรจะถึงสาหัสตามฟ้องหรือไม่นั้น ฟังได้ว่าศีรษะของนางสาวอัมพรกระแทกเข้ากับ ฐานซีเมนต์อย่างแรงจนกระเทือนถึงสมอง ทำให้เรียนหนังสือไม่ได้อ่านหนังสือไม่ได้ตลอดเวลา 21 วัน และตลอดเวลา 2 เดือนเศษแล้วก็ยังเรียนหนังสือไม่ได้ตามปกติ โดยจะดูหนังสือเกินชั่วโมงก็ ปวดศีรษะศาลฎีกาเห็นว่าอาการตามที่ปรากฏนี้เป็นการเพียงพอที่จะฟังว่านางสาวอัมพรต้องถึง

ความทุกข์พลาพมีอาการประกอบด้วยทุกขเวทนากล้าเกินกว่า 20 วัน เป็นบาดเจ็บถึงสาหัส ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 256(8) ดังฟ้องของโจทก์ส่วนปัญหาที่ว่า การกระทำของ จำเลยเป็นการละเมิดกฎหมายหลายบท หรือเป็นการกระทำความผิดหลายกระทง ศาลฎีกาเห็นว่า รตได้ชนนางสาวอัมพรเพราะจำเลยขับโดยประมาท ซึ่งเป็นการกระทำของจำเลยโดยกรรมเดียว วาระเดียวเท่านั้น จึงเป็นการกระทำละเมิดกฎหมายหลายบท ไม่ใช่เป็นการกระทำผิดกฎหมาย หลายกระทง ศาลฎีกาพิพากษาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามกฎหมาย ลักษณะอาญา มาตรา 259 และ พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2477 มาตรา 13, 29(4), 32, 66 พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2481 มาตรา 4 ลงโทษจำคุก 3 เดือน ตามกฎหมายลักษณะ อาญา มาตรา 259 ซึ่งอัตราโทษหนัก

องค์คณะ

มนูกิจวิมลอรธ · ดุลยพากย์สุวัฒน์ · ดุลยทัศน์ชนาณัติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/513/2500>